

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Бургас , 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на двадесет и пети май, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева
Върбанова
Детелина К. Д.

като разгледа докладваното от Детелина К. Д. Въззивно гражданско дело №
20212100500674 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 463 от ГПК.

Постъпила е жалба вх. № 5300/18.03.2021 г. по изп. дело № 20178050401963 по описа
на ЧСИ Станимира Николова, с рег. № 805 на КЧСИ от Е. Д. Н., ЕГН ***** –
присъединен вискател по делото, против Протокол за разпределение по чл. 495 от ГПК от
15.03.2021 г. по посоченото изпълнително дело. Предмет на разпределението е сумата от
53671.98 лева, представляваща цената на която имотът, предмет на изпълнението,
представляващ 1/12 идеални части от поземлен имот с идентификатор № 58356.502.84, с
площ от 4279 кв.м., находящ се в град Приморско, местност Пясъка, е възложен на
участвалия в публичната продан вискател Е. Д. Н..

С жалбата извършеното от съдебния изпълнител разпределение се оспорва като
незаконосъобразно поради допуснати нарушения на материалноправни и
процесуалноправни норми, регламентиращи правилата за разпределение на сума, получена
от публична продан на недвижим имот, предмет на принудително изпълнение. Възражава се,
че оспореното разпределение е неясно, тъй като в същото не се съдържа информация
относно размера на всяка една от таксите и е неразбираемо как е формиран общият размер
на дължимите суми към ЧСИ, както и към вискателите. Липсвала сметка по чл. 79, ал. 1 от
ЗЧСИ, в която следвало да бъдат посочени поотделно всяка една от дължимите такси, в

какъв размер се дължи и на какво основание. На следващо място се сочи, че в разпределението не е посочен размерът на вземанията на хирографарните кредитори, присъединени като вискатели и не били съобразени правата на предпочитително удовлетворяване. Възражава се срещу неправилно определяне на вземанията на Община Приморско, каквито съдебният изпълнител е приел, че не съществуват, позовавайки се на писмо вх. № 2795/19.02.2021 г. указващо, че длъжникът Ш. Х. А. няма неплатени задължения за МДТ. В тази връзка се сочи, че съдебният изпълнител неправилно бил изискал справка само по партидата на длъжника Ш.А., а не по партидата на имота, който считано от 05.11.2020 г. бил собственост на третите лица – А. Д. и В. Д.а. Към жалбата представя доказателства – справки от Община Приморско по партидите на приобретателите на имота, от които се установява, че същите имат непогасени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за 2021 г. за имот, находящ се в гр. Приморско, местността „Пясъка“.

На следващо място се възражава и срещу включването в разпределението на сумата от 373 лева – дължим ДДС по издадени от съдебния изпълнител фактури на Банка ДСК за платени от този вискател такси по изпълнението в общ размер на 2523 лева. По този начин банката неправомерно щяла да получи два пъти едни и същи суми – един път като данъчен кредит и втори път като реални средства от разпределението. Произволно била начислена и таксата по т. 20 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 1800 лева. Според жалбоподателя, същата следвало да бъде изчислена върху данъчната оценка на имота в размер на 9520,80 лева по определената в тарифата ставка от 1.5 % , или дължимата такса по това перо била в размер на 142.81 лева, а не 1800 лева. По така изложените в жалбата оспорвания, се моли за отмяна на извършеното разпределение и задължаване на съдебния изпълнител да състави ново разпределение, съобразно указанията на съда.

Препис от жалбата е връчен на останалите страни в изпълнителното производство, като в срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК, същите не са изразили становище

Представени са и мотиви на съдебния изпълнител по чл. 436, ал. 3 ГПК, ведно с хронология на изпълнителните действия. Изразява се становище, че подадената жалба е допустима, но по същество е неоснователна.

Съдът намира, че подадената жалба е допустима като подадена от материално легитимирано лице, насочена срещу действие на съдебен изпълнител което подлежи на обжалване съобразно чл. 462, ал. 2 от ГПК.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна.

Въз основа на изложените от страните становища и като прецени приложените към изпълнителното дело доказателства, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба на Банка ДСК ЕАД срещу Ш. Х. А., ЕГН ***** за събиране на суми по изпълнителен лист от 03.11.2017г., издаден въз основа на заповед за изпълнение № 274/03.11.2017 г. по ч.гр.д. № 506/2017г. по описа на Районен съд Дулово както следва: 167 710.91 евро –главница по договор за кредит за покупка на недвижим имот от 21.03.2006 г. и допълнително споразумение от 23.10.2009 г.; 128 685.28 евро – договорна лихва за периода от 18.02.2010 г. до 19.10.2017 г.; 2208.46 евро – обезщетение за забава за периода от 29.11.2010 г. до 17.10.2017 г. , 93.18 евро – обезщетение за забава, 735,01 евро – дължими такси и разноски, ведно със законната лихва върху главницата от 20.10.2017 г до окончателното изплащане на вземанията, както и деловодни разноски в размер на 11862.79 лева.

С молбата за образуване на изпълнително дело, вискателят Банка ДСК ЕАД е поискал изпълнителните действия да бъдат насочени срещу ипотекирания в полза на банката, за обезпечаване на горепосочените вземания недвижим имот, представляващ 1/12 идеални части от Поземлен имот с идентификатор № 58356.502.84, с площ от 4279 кв.м., находящ се в град Приморско, местност Пяска, с трайно предназначение на територията – урбанизирана, при граници: ПИ № 58356.502.149 и ПИ № 58356.502.184. Договорната ипотека е учредена съгласно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № **, том *, рег. № ***, дело № ** от **.**.20** г. на Нотариус Димитър Чалъков, рег. № 492 на НК, с район на действие РС Царево. Ипотеката е подновена с молба, вписана под акт № ***, том I, вх. рег. № 632 от 22.03.2016 г. по описа на Службата по вписванията гр. Царево.

Върху имота, предмет на изпълнението е вписана възбрана акт №8, том *, вх. рег. № 89 от 18.01.2018 г. на СВ Царево.

На 15.02.2018 г. е извършен опис на недвижимия имот. Изготвена е оценка от експерт – оценител за определяне на действителната пазарна цена на имота и е изискано удостоверение за данъчна оценка. В рамките на изпълнителния процес са насрочени общо шест публични продажби на имота, като последната продан е проведена за времето от 04.01.2021 г. до 04.02.2021г. при начална цена в размер на 33 453.34 лева.

На 26.01.2021 г. е постъпило искане от Е. Д. Н. с искане да бъде присъединен като вискател по изп. дело № 20178050401963 за събиране на сумите, които длъжника Ш. Х. А. е осъден да му заплати съгласно заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК постановена по гр.д. №21/2021 г. по описа на Районен съд Дулово и издадения въз основа на нея изпълнителен лист, а именно: 3500 лева – главница по запис на заповед от 01.11.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.01.2021 г. до окончателното плащане на вземането, както и сумата от 70 лева – разноски по заповедното дело.

За участие в обявената за периода от 04.01.2021 г. до 04.02.2021 г. публична продан на описания по – горе недвижим имот, са подадени общо пет броя наддавателни

предложения, едно от които на присъединения вискател и настоящ жалбоподател Е.Н..

С протокол от 05.02.2021 г. за обявяване на постъпилите наддавателни предложения, за купувач на продаваната 1/12 идеална част от поземлен имот от Поземлен имот с идентификатор № 58356.502.84, с площ от 4279 кв.м., находящ се в град Приморско, местност Пясъка, с трайно предназначение на територията – урбанизирана, при граници: ПИ № 58356.502.149 и ПИ № 58356.502.184 е обявен вискателя Е.Н. за сумата от 53671.98 лева.

На 15.03.2021 г. е изготвено и предявено от ЧСИ Николов а разпределение на сумата от 53671.98 лева, обективизирано в протокол изх. № 06566/15.03.2021г.

За предявяването на изготвеното разпределение съдебният изпълнител е уведомил страните по делото, както следва: длъжника Ш. Х. А. е уведомена на 18.02.2021 г.; вискателя Банка ДСК ЕАД – уведомен на 18.02.2021 г.; присъединените вискатели: НАП – уведомен на 17.02.2021 г. , Е.Н. – уведомен на 04.03.2021 г. и Община Приморско – уведомен на 17.02.2021 г.

Преди изготвяне на разпределението, съдебният изпълнител е изискал от Община Приморско справка за дължимите от Ш. Х. А. местни данъци и такси за продадения имот. В отговор на искането, Община Приморско е изпратила писмо вх. № 2795 от 19.02.2021 г., с приложена към него справка за неплатени задължения на длъжника Ш.А., от която се установява, че лицето няма дължими суми за местни данъци и такси.

На 22.02.2021 г. по делото е постъпило удостоверение от НАП, от което се установява, че длъжника Ш.А. има публични задължения в размер на 1983,77 лева.

При извършване на разпределението на сумата от 53671.98 лева ЧСИ Николова, прилагайки нормата на чл.136 ЗЗД, е счела за привилегировани вземания по изпълнителното дело следните суми: 1. Такса по т. 13 от ТТР към ЗЧСИ за изготвяне и предявяване на разпределение – **36 лева**; 2. Такса по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ- в размер на **1442,79 лева**, изчислена след приспадане на таксата опис и след преизчисляване с коефициент за определяне на частично дължима такса по т. 26; 3. Разноски по съдебното изпълнение по настоящото изпълнително дело – в общ размер на **2523 лева** /включващи такса по т. 1 за образуване на изп. дело – 24 лева; такса по т. 5 за изготвяне и връчване на книжа – 192 лева; такса по т. 4 за изготвяне и изпращане на книжа – 144 лева; такса по т. 2 за имуществено проучване – 60 лева; такса по т. 10 за налагане на възбрана – 18 лева, разноски по т. 31 – 285 лева /от които 250 лева хонорар на вещо лице, 10 лева – данъчна оценка; 25 лева- държавни такси –ГРАО, декл. имущество, налагане на възбрана и такса по т. 20 за опис на недвижимия имот – 1800 лева с ДДС/.

След приспадане на сумите, за които съдебният изпълнител е определил, че се ползват с привилегия по чл. 136, ал. 1 т. 1 ЗЗД /36 лева, 1442,79 лева и 2523 лева/, е

посочено, че остатъкът за разпределяне в размер на 49670,19 лева не е достатъчен да покрие в пълен размер вземанията на вискателя Банка ДСК ЕАД, обезпечени с продадения на публичната продан имот и е посочено коя част от тези вземания могат да бъдат погасени с тази остатъчна сума.

При така установените факти и с оглед наведените в настоящата жалба оплаквания, за съда се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл.495 ГПК, когато вискател е обявен за купувач на имот, съдебният изпълнител съставя протокол за разпределение, целта на което е да бъде определена сумата, която вискателя – купувач трябва да внесе, за да бъдат изплатени съразмерните части от вземанията на другите вискатели или сумата, с която цената надминава неговото вземане, когато няма други вискатели.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, в който следва да бъдат посочени подлежащите на удовлетворяване вземания, редът за тяхното удовлетворяване и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко едно от тях. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно с реда на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД, а степента на удовлетворяване на вземанията се определя според правилото на чл. 136, ал. 3 от ЗЗД за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред. С оглед на това, за да се приеме, че е налице незаконосъобразност на разпределението като процесуално действие, налагащо неговата отмяна, е необходимо същото да съдържа съществени пороци, водещи до накърняване основните права на обжалващия. Нарушения от такъв характер са неправилно определяне реда на привилегиите, а оттам - неправилно погасяване на едни вземания за сметка на други; неправилно изчисляване на дължимите суми, както и всякакви други, с които се накърняват имуществени и/или процесуални права на обжалващата страна. В конкретния случай такива нарушения не се сочат, като една част от оплакванията са изцяло бланкетни.

На първо място, неоснователно е оплакването, че макар в протокола да са посочени отделните вземания на вискателите по делото, от същия не ставало ясно как са изчислени същите. На стр. 2 и 3 от разпределението са описани отделните вземания на присъединените вискатели, като е посочен както техния общ размер, така и разбивка по пера. Посочени са отделните суми, чийто сбор формира общия размер на вземането на Банка ДСК ЕАД от 710 667,35 лева. В тази сума е включено и вземането за законна лихва върху присъдената главница, изчислена до дата на извършване на процесното разпределение. По същия начин е посочено и вземането на присъединения вискател Е.Н., чийто общ размер възлиза на сумата от 3622.50 лева. Посочен е размера и на вземането на присъединения по право вискател – Държавата, възлизащ на сумата от 1983.77 лева, която напълно съвпада с размера на вземането, удостоверен надлежно по реда на чл. 458 от ГПК. На следващо място позовавайки се на писмо с вх. № 2795/19.02.2021 г. на Община Приморско, съдебният изпълнител правилно е констатирал, че длъжникът Ш. Х. А. няма задължения за местни

данъци и такси за осребреното имущество.

В тази връзка, съдът намира за неоснователно и следващото отправено от жалбоподателя възражение, според което вземанията на Община Приморско били неправилно определени. Това свое оплакване, жалбоподателят Н. мотивира с обстоятелството, че в хода на изпълнителното производство длъжника Ш. Х. А. бил прехвърлил имота, предмет на изпълнението на лицата А. Д. и В. Д.а, които не са погасили задълженията си за местни данъци и такси, начислени за същия имот. В подкрепа на твърденията си представя справки от Община Приморско, от които било видно, че новите собственици на имота дължат сумата от 278.48 лева – дължими за 2021 данък недвижими имоти и такса битови отпадъци. Според жалбоподателя, преди да извърши разпределението, съдебният изпълнител следвало да извърши справка в имотния регистър и да съобрази наличната информация за прехвърляне правото на собственост на имота на трети лица.

В действителност от приложения по изпълнително дело Нотариален акт № **, том *, рег. № ****, дело № 7** от 05.11.2020 г. на Нотариус Мария Василева, с РД РС Царево се установява, че на 05.11.2020 г. продавачите Ш.А., А. С. А. и Ю. С. А. – Ч., представлявани от пълномощник – настоящия жалбоподател Е.Н. са продали на съсобственика си А. Д. Д. притежаваната от тях 1/6 идеална част от процесния недвижим имот, представляващ ПИ с идентификатор № 58356.502.84, находящ се в местността „Пясъка“, град Приморско. Също така обаче се установява, че приобретателите на имота- А. Д. и В. Д.а, придобиващи собствеността в режим на СИО, притежават и други идеални части от процесния имот. Видно от нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека от **.**.20** г., с който имотът, предмет на изпълнението е бил предоставен като обезпечение на Банка ДСК ЕАД, е посочено /в т. 1/, че банката предоставя банков кредит и на лицата А. Д. Д. и В. Д. Д.а за закупуване на 1/6 идеална част от същия този имот. В т. 7 всички съсобственици в ПИ с идентификатор № 58356.502.84, сред които длъжника Ш. Х. А. заедно със съпруга си С. А. А., както и А. Д. и В. Д.а, заедно са учредили договорна ипотека върху целия имот в полза на банката, за обезпечаване на отпуснатите от банката кредити на отделните съсобственици за неговото закупуване. Изложеното идва да посочи, че приобретателите на продаваната 1/6 ид.ч. са били съсобственици в процесния имот и от преди 05.11.2020 г., и от така представените справки, издадени от Община Приморско не става ясно за коя идеална част са начислени дължимите суми за местни данъци и такси за 2021 г. – за тази, която са притежавали още от 2006 г. или за новопридобитата. С оглед на изложеното, направеното оспорване е на първо място недоказано. Освен това същото е и неоснователно. Присъединяването на Държавата, респ. на Общината като вискатели за дължимите от длъжника публични вземания е по право като дължимите към общината суми за местни данъци и такси се ползват с привилегията по чл. 136, т. 2 от ЗЗД. Присъединяването обаче се извършва само досежно вземания от същия длъжник, срещу когото вече изпълнителното производство е образувано и висящо. На основание чл. 28, ал. 4 от ЗМДТ след прехвърляне на имота, данъчно задължено лице за дължимите за имота данъци и такси става новия собственик на имота, и тези вземания на общината, макар да се отнасят за същия имот, не

могат да бъдат присъединени по изпълнителното дело, образувано срещу прехвърлителя. Не е налице изискването по чл. 456 от ГПК за присъединяването на тези вземания на общината по вече висящото изпълнително дело поради различие на задължените лица.

На следващо място, разпределението се оспорва като незаконосъобразно поради съществуваща неяснота относно начина, по който е формиран общия размер на сумата за дължими в изпълнителното производство такси. Конкретно оплакване се навежда относно неправилното изчисляване на таксата по т. 20 от ТТР към ЗЧСИ, в размер на 1800 лева. Според жалбоподателя пропорционалната такса за извършване на опис, в размер на 1.5 % следва да се начисли върху данъчната оценка на имота в размер на 9520.80 лева, а не върху пазарната оценка на имота, определена от вещото лице.

Съгласно действащата редакция на чл. 20 от Тарифата за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители, приета с ПМС №92 от 19.04.2006 г. „за извършване на опис на движими и недвижими имуществва, включително на налични ценни книжа, се събира такса в размер 1,5 на сто върху по-малката сума от цената на описаната вещ/ценните книжа и от паричното вземане, но не по-малко от 50 лв.“. Неправилно жалбоподателят посочва, че към т. 20 е приета забележка, гласяща, че когато цената на имота не е посочена в изпълнителния лист, таксата се събирала върху данъчната му оценка, определена по Закона за местните данъци и такси. Забележка с такова съдържание съществува, но не към текста на т. 20, регламентираща таксата за извършване на опис, а към текста на т. 22, която урежда таксата за изпълнителния способ „въвод във владение“.

В настоящия случай от книгата по изпълнителното дело се установява, че по повод извършения на 15.02.2018 г. опис на имота, предмет на изпълнението, съдебният изпълнител е назначил вещо лице, което да изготви експертна оценка относно действителната пазарна стойност на имота. Според депозираната на 21.02.2018 г. експертна оценка, изнесената на продан 1/12 идеална част от процесния имот е оценена на сумата от 100 000 лева. /лист 79 от изп. дело/. С оглед обстоятелството, че към този момент вземането на Банка ДСК ЕАД многократно е надвишавало стойността на имота, съдебният изпълнител правилно е изчислил таксата опис като 1,5 % от 100 000 лева, и е определил същата в размер на 1500 лева, или 1800 лева с ДДС. За така определената такса опис е издадена сметка № 0000026200 от 22.02.2018 г. и същата е заплатена от Банка ДСК ЕАД по банков път видно от приложеното на лист 93 платежно нареждане. В тарифата не е предвидено таксата за опис да се пресмята върху данъчната оценка на имота. Както в чл. 485 от ГПК /“Определяне на начална цена за публична продан“, така и в т. 20 от ТТР към ЗЧСИ се прави разграничение между понятията „цена на имота“, „начална цена на имота, от която започва наддаването“ и данъчна оценка. След като в Тарифата липсва изрично правило, което да налага изчисляването на таксата опис да става въз основа на данъчната оценка, то няма основание съдебният изпълнител да използва тази стойност като база за определяне на таксата по т. 20. Поради което направеното в тази смисъл оплакване в подадената жалба също се явява неоснователно.

На следващо място, жалбоподателят оспорва включването на дължимия данък добавена стойност към таксите, които подлежат на предпочтително удовлетворение, тъй като по този начин кредиторът Банка ДСК ЕАД щял да получи два пъти едни и същи суми – един път като данъчен кредит и втори път като реални средства от разпределението. Частният съдебен изпълнител е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3 от ЗДДС и върху начисляваните от него такси, същият е задължен да начислява ДДС. Таксите в изпълнителното производство са дължими в техния пълен размер, включващ размера на таксата, посочен в ТТР към ЗЧСИ, представляващ данъчната основа и дължимия ДДС. За целите на разпределението е ирелевантна възможността за упражняване на правото на данъчен кредит от страна на някоя от страните в изпълнителното производство.

Неоснователно е и оплакването за незаконосъобразност на оспореното разпределение, поради това, че към същото не била приложена сметка съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗЧСИ, в която да бъдат посочени сумите на дължимите такси, всяка поотделно и с посочен размер. Съгласно цитираната разпоредба сметка се издава за събиране на таксите по изпълнението, т.е. за суми, които са начислени във връзка с поискани или извършени действия по изпълнението, а не с оглед извършване на разпределение по чл. 495 от ГПК. Видно от книгата по изпълнителното дело такива сметки са издавани в момента на начисляване на отделните дължими такси, поради което не е необходимо да бъдат повторно преиздавани при изготвяне на разпределението.

Бланкетно е и оспорването за неяснота на оспорвания акт в частта, съдържаща посочване на отделните дължими такси. Не се сочат конкретни доводи и по отношение на коя от такси жалбоподателят счита, че липсва достатъчно информация. Следва да се посочи, че съдебният изпълнител е направил подробно изброяване на отделните суми, представляващи дължими такси по изпълнението, като е посочено и основанието за тяхното начисляване съобразно тарифата към ЗЧСИ. Доколкото в производството по чл. 463 ГПК съдът действа като контролно-отменителна инстанция, то проверката му е ограничена до изложените от жалбоподателя доводи и основания.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че депозираната жалба, с която се оспорва извършеното и предявено на 15.03.2021 г. разпределение по изп.д. № 2017805040196 г. по описа на ЧСИ Станимира Николова е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното, Бургаският Окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение жалба вх. № 5300/18.03.2021 г. по изп. дело № 20178050401963 по описа на ЧСИ Станимира Николова, с рег. № 805 на КЧСИ от Е. Д. Н., ЕГН ***** – присъединен възискател по делото против Протокол за разпределение по

чл. 495 от ГПК от 15.03.2021 г. по посоченото изпълнително дело.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - гр. Бургас в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____